

Kovačići/Sarajevo - I dok se polako mrak šuljao između nebodera i prekrivao grad, dvorište Franjevačkog međunarodnog studentskog centra postajalo je sve življe i ljepše.

Sjaj lampica i lijepo ukrašena štalica privlačila je pažnju znatizeljnih prolaznika i slučajnih prolaznika te iskrenih vjernika. Došli su i ove godine da svoju radost podijele i pozdrave malo dijete što se uvijek rađa za svoje prijatelje, a poziva neprijatelje da ga se ne boje.

Tako se i ove godine dogodilo u našem Betlehemu na Kovačićima. Točno u 17 sati nakon što je Antonius band otpjevao nekoliko adventskih pjesama, nazočnima se obratio poznati sarajevski glumac Slaven Vidak: „Pogledaj kako si malen, kako se postiri saginju da Te vide? Pogledaj kako je sve oko Tebe veće od Tebe, a Ti si tu jedini velik, jedini Bog koji natkriljuje nebo i zemlju, svemir i beskraj veličinom nodvisuje. Čemu ta tajna? Zašto si to htio?“

[Više fotografija](#)

I tako nam je Slaven kroz tekst fra Mirka Filipovića pod naslovom „Zašto je bilo tako?“, nekoliko minuta vodio dijalog s Novorođenim. Pred očima su nam se redale slike svakodnevnog života i štalica ispunjena svetom obitelji, kraljevima i pastirima. A onda su ponovno zapjevali naši framnaši „Svim na zemlji mir veselje, i mi svi zajedno s njima.

Fra Jozo Marinčić, gvardijan je navijestio opis rođenja Isusa Krista prema Lukinom evanđelju, a provincijal fra Lovro Gavran čestitku svim ljudima dobre volje u kojoj je rekao:

"Draga braćo svećenici, časne sestre i bogoslovi,

Žive jaslice u Sarajevu

Autor tajprov

Petak, 18. prosinac 2015. u 17:58

poštovani studenti, studentice, sustanari i suradnici,

dragi naši vjernici i dobri susjedi,

uvaženi prijatelji Bosne Srebrene –

Gospodin vam udijelio svoj mir i svaki blagoslov!

Mi u ovom povijesnom trenutku živimo u jednom posebnom, višestruko svetom vremenu:

- u vremenu Došašća, koje se prirodno spaja sa slavljem Božića;

- zatim još uvijek traje Godina posvećenog života,

- a već je započela i Godina milosrđa.

Sve to u nama budi sreću, širi radost i potiče nas na zahvalnost prema Bogu za ta izvanredna svjedočanstva Njegove prisutnosti i milosti.

A kad se sjetimo da je svemu tome jedan jedini temelj: Isus Krist, Sin Božji, koji se *radi nas i radi našega spasenja*

utjelovio i postao čovjekom, jednim od nas,

jednak nama u svemu, osim u grijehu

– kako ne skakati od radosti i ne klicati od veselja? Kako ne širiti tu radosnu vijest svakom stvorenju?

U toj svojoj kršćanskoj božićnoj radosti mi ne zaboravljamo užasne ratove, terorizam i teška stradanja, koja i dan danas zaokupljaju čovječanstvo, ali smo ipak radosni, jer nam je došao Krist, *mir naš* (usp. Ef 2, 14).

Ne zaboravljamo ni tešku izbjegličku krizu, koja potresa ne samo Europu, nego i mnoge druge krajeve svijeta, ali se tim više radujemo Božiću, jer je Isus na svojoj koži osjetio što znači biti izbjeglica i jer je u njemu spas također i svih izbjeglica i drugih nevoljnika ovoga svijeta.

Ne zanemarujemo mi ni mnoge druge probleme u našoj domovini, ali se radujemo Božiću, jer je Krist svojim rođenjem donio spas svima onima koji u njega vjeruju i koji ga prihvaćaju za svoga Spasitelja i Otkupitelja – iako su ga najviše razočarali upravo njegovi zemljaci i stari poznanici, od kojih je s pravom očekivao najveću podršku (usp. Lk 4, 24).

Večeras, u svjetlu Božića, pred „živim betlehemske jaslicama, imamo na umu i brojne ugrožene obitelji: bez stalnog zaposlenja i bez krova nad glavom, ali se tim više radujemo Božiću, jer je Isus izabrao da se rodi upravo u jednoj takvoj obitelji i da donese Božji mir svima koji trpe.

Uostalom, i svatko od nas ima svoje vlastite osobne probleme, kojih nas nitko ne može osloboditi, ali se radujemo jer nam je u Djetetu Isusu došao Spasitelj koji nas je poučio kako se nositi sa svojim problemima. On veli: „*Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom*“ (Mt 16, 24); i „*Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj*“ (Iv 12, 26).

Idimo s ovim svjetlom vjere, idimo s Isusom Kristom kroz tamu života i nećemo se izgubiti! Živimo u toj vjeri, gajimo tu nadu i stići ćemo *u Kraljevstvo pravde, ljubavi i mira*, koje nam je već stiglo i na naš prag, „*jer, dijete nam se rodilo, Sina dobismo*“ (Iz 9, 5), Onoga u kojem nam je Bog darovao svako dobro.

U tom duhu svima vama, dragi naši prijatelji, braćo i sestre, želim Sretan Božić i blagoslovljenu

Novu godinu!"

U drugom dijelu recitala „Zašto je bilo tako“, Slaven jasno reče: „Ljudi se za svoju djecu puno bolje brinu. Tetoše ih, čujuju, paze, misle za njih, rade za njih, uklanjaju im prepreke s puta, ne daju im ako je ikako moguće da dožive bol i patnju. A ti si odmah gumu t u trnje. Pogledaj samo kako su se ponijeli prema tebi stanovnici Betlehema! Znaš koliko su puta večeras Morija i Josip lupili čelom o zatvorena vrata: „Nemo mjesta!“ 'Tko ste vi? HaJde, idite svojim putem! 'Ne dosađujte, ovo je privatna kuća! Ili ono uljudno, lijepo: „Žao mi je, al stvarno vam nemogu pomoći“.

I nitko se ne nađe da te primi.

Zatečeni ovim i sličnim pitanjima, opisom stvarnog događaja ipak smo zapjevali zajedno s bendom Antonius: „Radujte se narodi!“ Gospodin se i u našem svijetu, nekad i crnom svijetu, ponovno i uvijek iznova rađa kako bi nas spasio. Ovaj prizor na poseban način nam je uprisutnio poznati glumac Josip Pejaković tekstovima Miroslava Krležice i Vladimira nazora: „Božić“ ili „Koliko puta ti se za me rodio, O malo d'jete Isuse! ... Al zv'ezda k tebi mene nije vodila.“

I na kraju Božićne priče, molitve i pjesme, uslijedila je čestitka svim vjernicima, ljudima dobre volje: „Čestit Božić i sveto Isusovo porođenje!“

Potom je ravnatelj FMSC-a zahvalio svim izvođačima i pozvao sve goste i prijatelje na darivanje za pomoć Matei Dijaković, četrnaestogodišnjoj djevojčici koja boluje od RETT sindroma, a koja ovih dana treba ići na operaciju u Zagreb. Zatim je uslijedio čaj i kuhano vino, okrjepa u lijepoj i prohladnoj zimskog večeri!

Fra Joso Oršolić